

Za konec: utrinek iz japonskega budizma

Naj zremo cvetlice v polnem razcvetu in luno, ko je vsa jasna?
O ne, še dosti globlja so čustva, ko opazujemo dež, pa hrepenimo po luni,
ko zastremo okna z zavesami, da ne bi videli, kako se izgublja pomlad.
Veliko je videti na mladih vejah, ki se šele pripravljajo k cvetenju,
pa tudi v vrtovih, nastlanih z ovelim cvetjem [...].
Zares mora biti sprijen tisti, ki govori:
»Ta veja je ovela, sedaj pa ni ničesar več videti na njej.«

Yoshida Kenkō, *Eseji o brezdelju (ničnosti) (Tsurezuregusa)*⁷

Kaihō Yūshō, *Cvetje pozimi in poleti*
Japonska, okoli 1600
(vir: The Cleveland Museum of Art; javna last)

⁷ Prevod Maja Milčinski. Prevod je objavljen v: Milčinski, Maja. *Telo-duh v filozofsko-religijskih tradicijah*, 188. Ljubljana: Slovenska matica, 2013.